

heden af Sagen dermed, kunne bevæge Thinget til ikke at gaae ind paa denne Udgift. — Den ærede Minister har erklæret, at Udsigterne til ganste særegne Statsindtægter ikke ere tagne med i Beregning, da dette Forslag blev forelagt af ham. Jeg skal ikke nægte, at det ved flere Leiligheder har undret mig her i Salen at høre fremdraget paa en ret mærkelig Maade, at man burde gjøre sig fortrolig med den Tanke, at den Udsigt, hvorom der i saa Henseende har været Tale, ikke bliver opfyldt; selv om man nærede en saadan Anskuelse, er denne Sal dog vistnok ikke nærmest det Sted, hvor Betragtninger af den Art skulle komme frem. — Medens jeg altsaa kan være det ærede Udvalg særdeles taknemmelig for, at det er gaaet saa vidt, som det er gaaet, kan jeg dog ikke nægte, at det har forundret mig, at Udvalget ikke er gaaet ind paa at foreslaae et ganste andet System for Jernbaneanlægene i Sylland, thi jeg mener, at det er en aldeles urimelig Maade at bygge Jernbaner paa, naar man blander svære bredsporede Baner med lette bredsporede Baner, idet det, naar ikke alfor megen Slid skal stee paa det Materiel, der skal bruges, vil være en Umulighed at føre Materiellet fra den ene Bane over paa den anden. De Fordele, man troer at have opnaaet ved at lægge Sporene eens, ville snart vise sig at være aldeles forsvindende, for ikke at sige, at der ikke blot ikke er saadanne Fordele tilstede derved, men at det snarere vil medføre Skade. Er der Noget, vi skulle lære af vore Naboer, er det dog, at man, alt som Jernbaneforretningen skrider frem, ikke blot følger med Tidens Udvikling, men tillige tager det Lands Liv i Betragtning, hvori disse Jernbaner skulle anlægges. Der kan være Mening i, at der gaaer en Jernbane paalangs gennem Sylland. Den er ved tidligere Tiltal bleven forkludret deels ved det hidtilværende Jernbaneforretningen, deels ved andre Jernbaneforretninger, saaledes egentlig ikke er, hvad man kalder en Kænghebane, men kun Noget, der kan see ud som en saadan. Lad ogsaa gaae, at den, da den staaer i Forbindelse med Jernbanerne i de øvrige Dele af Halvøen, kunde, overeensstemmende med Jernbaneforholdene paa Fastlandet, være en svær, bredsporet Bane; men naar man kommer op

til Aalborg, maa dette System høre op. I Bredsporsystemet kan man med Nytte bygge disse lette, smalsporede Baner; de ere aldeles tilstrækkelige til den Trafik, som der vil komme, baade for Bredsporsystemets eget Vedkommende, og med Hensyn til den Trafik, der kan ventes fra Norge og Sverrig. Det samme System skulde have været brugt paa Derne, blandt Andet ved den Klampenborgske Bane, hvor det havde været fuldkommen paa sin rette Plads; men naar dette ikke er skeet, og naar jeg tværtimod seer, at man gaaer ind paa disse Forslag, maa man tilgive mig, at jeg deri seer en Indrømmelse til, hvad jeg vilde kalde vort doctrinaire Ingenieurvæsen. At jeg ikke har saa store Tanker om dette, maa man tilgive mig, thi jeg besøger hver Dag Kongens Nytorv, og skjøndt det er anlagt af herværende Ingenieurer, behøver det blot at regne lidt en Dag, for at denne Hovedplads i Landet næsten forvandles til, hvad man benævner med det hndede Navn „Tørvemoose“, saaledes, at man knap kan komme over det, skjøndt det, som sagt, er anlagt efter alle Kunstens Regler af vore Ingenieurer. — Lad mig endnu minde om een Ting. Kort før Krigen, læste jeg, at vore doctrinaire Ingenieurer havde sat sig ind i alle mulige Stydevaaben, som fandtes i denne Sydens Verden; da Krigen kom, var der imidlertid eet Stydevaaben, hvori de ikke havde sat sig ind, og det var dog kun 1½ Aar før Krigen Udbrud, at en meget lærd Afhandling derom stod i vort militaire Tidsskrift. — Jeg vil appellere til Noget, jeg kjender. I Nørre-Sylland er den Vandebet, som gaaer til Aalborg sydfra, saavidt jeg veed, vmlagt flere Gange af vore Ingenieurer, men Folk, som hør der paa Steder, erklære, at de aldrig i deres Dage have seet Møge til Ingenieurarbejde. Jeg fremsætter disse Bemærkninger for at udtale, at jeg ikke kan være nogen ubetinget Tillid til den Sagkundskab, der kan fremkomme fra vore Ingenieurer, og skal man støtte sig til deres Opgivelse om, hvorledes Jernbaner bør bygges, skal jeg ikke nægte, at jeg er meget langt fra at troe, at noget virkeligt Godt derved kan erhverves for Landet. Jeg taler dog ikke her nærmest om disse Jernbaner, thi muligen kunne vi ikke undgaae, at de blide anlagte efter disse